

Jugades

desesperades

Els treballadors de Canal 9 s'han assabentat de la privatització pel departament de recursos humans. Sospiten que, darrere de la filtració, hi pot haver la mà de Vicent Sanz, un antic càrrec del PP refugiat a Canal 9 que, amb la venda de la cadena, perdria influència.

L'any 1994, Vicent Sanz va desencadenar, involuntàriament, una convulsió en la dreta valenciana. Havia aconseguit ser president provincial del PP, membre del consell d'administració de RTVV i secretari del partit conservador al Parlament valencià. Però una cinta amb una gravació seua es va filtrar a la premsa. En la gravació, reconeixia a l'interlocutor que ell formava part de la política per enriquir-se, i aspirava a ser vicepresident de la Generalitat per fer i desfer al seu gust. Hi havia fragments de converses en què insinuava que Zaplana estava implicat en fosques operacions financeres a Benidorm. També feia greus acusacions contra la facció del PP representada per Rita Barberà, i al·ludia de manera molt compromesa dirigents populars alacantins.

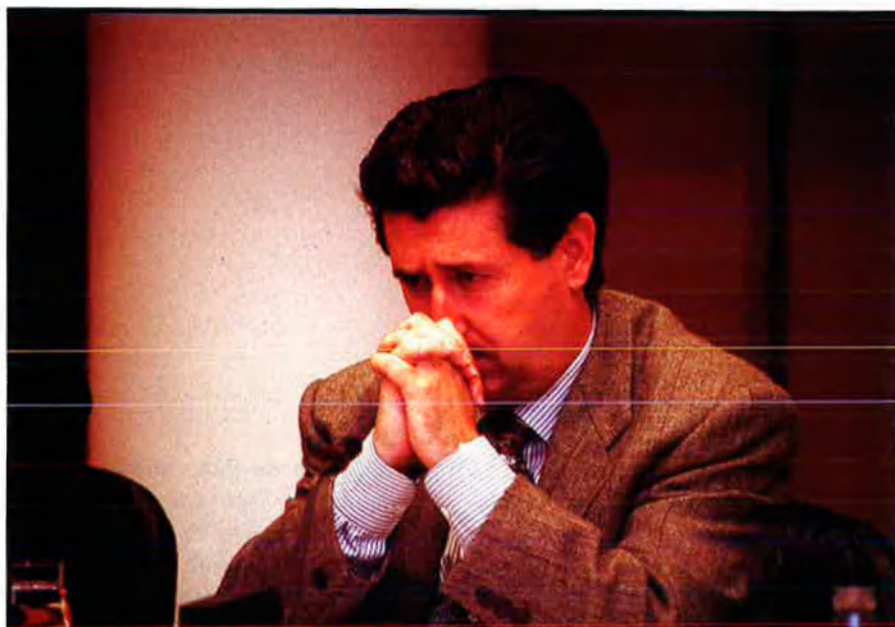
Escàndol. L'escàndol va ser enorme, i va tallar de soca-rel la seua carrera política. Però, increïblement, no va afectar les seues possibilitats de viure intensament de les connexions polítiques. Perquè, no gaire temps després, amb el PP a la Generalitat, Sanz va acabar com a director de gestió i planificació de recursos humans a Canal 9. Mai no es va poder demostrar, però les sospites eren que Zaplana preferia tenir-lo content per evitar encara més escàndols.

Ara, Zaplana ja no és a València, i els favors –o els silencis– ja semblen pagats. Amb una privatització de Canal 9, seria impensable que Sanz mantinguera el seu poder a RTVV. Els mateixos treballadors se sorprendien quan David González, actual responsable de recur-

sos humans de l'ens públic, i home que té Vicent Sanz com a superior, els va donar la notícia de la privatització. I no sols aquesta, sinó també que l'ens no descartava la regulació de treball. És a dir, els reajustaments, els acomiadaments.

En principi, pensaren que la notícia no seria certa. Però quan els seus representants es reuniren amb la portaveu del Consell de la Generalitat, Alicia de Miguel, se'ls van confirmar les informacions. Per tant, la privatització no era fum, ni boira, sinó un procés en marxa. Això sí, la portaveu va intentar calmar els ànims, va assegurar que la regulació dels llocs de treball estava del tot descartada. Malgrat tot, les paraules de González no s'oblidaren, sobretot en veure com, als treballadors, se'ls informava amb molta rapidesa dels plans de privatització a mesura que les informacions anaven arribant.

De fet, va ser gràcies a aquesta informació que els treballadors han organitzat les manifestacions i han buscat suport en tota mena d'entitats cíviques. Des del PP, es defineix Sanz com a "cadàver polític". Efectivament, amb Zaplana fora del camp, Sanz no té res a veure amb el sector de Francesc Camps, el candidat popular a la Generalitat. En realitat, Camps farà tot el possible per desfer-se d'un home a qui només es relaciona amb escàndols. Per tant, amb el nou PP valencià Sanz té el camí de la política activa tancat. I si la televisió es privatitza, el seu poder a Canal 9 –que té una constatació física en les contundents dimensions del seu despatx– desapareixerà, juntament amb el seu sou estratosfèric. Dia a dia, entre els treba-

A dalt, Vicent Sanz. Al mig, Mar Flores, fitxatge de Canal 9 que es va enriquir amb els diners dels valencians. A sota, a l'esquerra, l'actual director general, Josep Vicent Villaescusa. Al costat, el primer director general, Amadeu Fabregat.

EL TEMPS / RAFA GIL

Vicent Sanz és considerat en el PP un cadàver polític que vol vegetar en TVV

Il·ladors, cada vegada pren més pes la hipòtesi que Vicent Sanz ha fet córrer voluntàriament la notícia de la privatització. Si les mobilitzacions aconseguixen evitar la privatització, l'antic president provincial del PP pot somniar de continuar amb el seu sou, i amb la seua posició privilegiada dins de la casa. No obstant això, la seua maniobra pot girar-se-li en contra, perquè, després de tot, que les coses canviaran a Canal 9 —es privatitze o no— sembla prou previsible.

Amb tot plegat, el comitè d'empresa ha distribuït aquests dies un comunicat tan contundent que, si la televisió finalment no ix a la venda i continua sent pública, els comprometen a vigilar de debò que compleisca els seus objectius fundacionals. El text es titula "Història d'un robatori", i és farcit de xifres al·lucinants. El programa de Julián Lago, *Panorama d'actualitat*, per exemple, costa, només en sous per a Lago, 21.000 euros. L'audiència és ínfima: ha arribat a tenir menys espectadors que la carta d'ajust. *El Faro de Alejandria*, un espai de Fernando Sánchez Dragó, ha obtingut, si és possible, encara menys seguiment, i costa 54.000 euros. El comunicat recorda que l'actual director general de RTVV, Josep Vicent Villaescusa, s'enfronta amb una petició de condemna de dos anys i mig d'inhabilitació per a càrrec públic per no facilitar a un membre del consell d'administració l'estat comptable de Canal 9. Recorda que les últimes proves per traure plaça fixa de periodista han estat impugnades per irregulars. I la dada més trista: només 18 de cada 100 valencians veuen una televisió que no senten com a cosa seua.

Joan M. Oleaque